

Служба „Преса и
информация“

Съд на Европейския съюз
ПРЕССЪОБЩЕНИЕ № 112/14
Люксембург, 17 юли 2014 г.

Заклучение на генералния адвокат по дело C-354/13
FOA, от името на Karsten Kaltoft/Kommunernes Landsforening (KL), от
името на община Billund

Генералният адвокат Jääskinen счита, че морбидното затлъстяване може да представлява „увреждане“ по смисъла на Директивата за равно третиране в областта на заетостта

Въпреки че в правото на ЕС липсва общ принцип за забрана на дискриминацията поради самото състояние на затлъстяване, ако морбидното затлъстяване достигне степен, при която възпрепятства пълното участие в професионалния живот наравно с останалите служители, то може да попадне в понятието „увреждане“

С оглед утвърждаване на принципа на равно третиране Директивата за равно третиране в областта на заетостта¹ установява основна рамка за борба с дискриминацията по отношение на заетостта и упражняването на занятие. В съответствие с тази директива в областта на заетостта е забранена дискриминацията, основана на религия или убеждение, увреждане, възраст или сексуална ориентация. Освен това редица разпоредби от Договорите и Хартата на основните права са свързани с дискриминацията и уврежданията, като по-конкретно член 21 от Хартата на основните права на ЕС забранява „дискриминация[та], основана по-специално на [...] увреждане“. Никоя от тези разпоредби не упоменава изрично затлъстяването.

В продължение на 15 години Karsten Kaltoft работи към община Billund в Дания като детегледач, нает на работа, за да полага грижи за децата на трети лица в дома си, преди трудовото му правоотношение да бъде прекратено на 22 ноември 2010 г. Като основание за уволнението е посочен намаляващият брой деца, но изрично не са посочени съображения защо именно г-н Kaltoft е бил уволнен. През цялото време, докато е на работа, г-н Kaltoft не е тежал по-малко от 160 кг. и тъй като има индекс на телесната маса („ИТМ“) 54, е класиран като страдащ от затлъстяване. Въпреки че в рамките на официалното производство по изслушване във връзка с уволнението затлъстяването, от което страда г-н Kaltoft, става предмет на обсъждане, страните спорят как се е стигнало до това обсъждане, а общината отрича, че то е било в основата на решението за уволнение, взето от нея. От своя страна г-н Kaltoft твърди, че основна причина за неговото уволнение е незаконната дискриминация заради теглото му, поради което, пред окръжен съд в Дания, предявява иск за обезщетение на вредите, които е претърпял в резултат от дискриминацията.

Retten i Kolding (Окръжен съд Kolding, Дания), който разглежда делото на г-н Kaltoft, е отправил до Съда запитване, насочено към изясняване на въпроса дали правото на ЕС, и по-специално Договорът и Хартата, включват самостоятелна забрана на дискриминацията поради затлъстяване. При условията на евентуалност той иска да установи дали затлъстяването може да се квалифицира като увреждане и поради това да попадне в приложното поле на Директивата за равно третиране в областта на заетостта.

В днешното си заключение генералният адвокат Niilo Jääskinen отбелязва, че затлъстяването не е посочено като забранено основание за дискриминация в никоя от разпоредбите на Договора или Хартата. Поради това подобна забрана може да съществува

¹ Директива 2000/78 от 27 ноември 2000 година за създаване на основна рамка за равно третиране в областта на заетостта и професиите (ОВ L 303, 2000 г., стр. 16; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 6, стр. 7).

единствено в рамките на обща забрана на всякакъв вид дискриминация на пазара на труда, изведена от неизчерпателното изброяване в член 21 от Хартата. Хартата обаче обвързва държавите членки единствено когато те прилагат правото на ЕС, а не може да се твърди, че правото на ЕС включва разпоредба, въвеждаща обща забрана за дискриминация на пазара на труда, която Дания да прилага. Генералният адвокат подчертава, че всички законодателни актове на ЕС, които забраняват проявата на дискриминация, уреждат конкретни основания за дискриминация в специфични области, а не изключват общо всяко дискриминационно третиране. Поради това генералният адвокат Jääskinen стига до извода, че **в правото на ЕС не е налице обща, самостоятелна забрана на дискриминацията поради затлъстяване.**

Що се отнася до въпроса дали затлъстяването може да се квалифицира като „увреждане“ по смисъла на Директивата за равно третиране в областта на заетостта, генералният адвокат отбелязва, че макар понятието за увреждане да не е дефинирано в нея, Съдът е постановил, че в посочения контекст „увреждането“ означава ограничения, произтичащи от трайна физическа, психическа или психологическа недостатъчност, която при взаимодействие с различни пречки би могла да възпрепятства пълното и ефективно участие на лицето в професионалния живот наравно с останалите работници. Следователно, въпреки че не всяко заболяване би попаднало в обхвата на това понятие за увреждане, ако бъдат медицински установени и водят до трайни недостатъци, някои заболявания могат да се квалифицират като увреждане по смисъла на Директивата.

Генералният адвокат Jääskinen подчертава, че увреждането се явява резултат от взаимодействие между индивиди с нарушени физически функции и пречки в нагласите и средата, които затрудняват тяхното пълноценно и ефективно участие на работното място. Тъй като целта на Директивата е борбата с *всички форми* на дискриминация, основани на увреждане, не е необходимо да се установява връзка между съответната работа и разглежданото увреждане. Дори ако определено състояние не засяга способността на лицето да изпълнява конкретните трудови задължения, то все пак може да препятства пълното и ефективно участие наравно с останалите. Възможна е обаче трайна физическа, психическа или психологическа недостатъчност, която да не прави невъзможно изпълнението на определени трудови задължения, а обективно да затруднява или да изисква повече усилия за тяхното изпълнение или за участие в професионалния живот. Типични примери в това отношение са уврежданията, които сериозно засягат способността за придвижване или значително увреждат сетивата, например зрението или слуха. Поради това не следва изпълнението на трудовите задължения като детегледач към община Billund да бъде невъзможно за г-н Kaltoft, за да може той да се ползва от защитата срещу дискриминация по директивата.

Генералният адвокат изяснява, че макар да няма задължение за запазване на трудовото правоотношение с лице, което не е във възможност да изпълнява основните задължения на съответната длъжност, следва да се предприемат подходящи мерки за настаняване на лицето с увреждания, освен ако такива мерки не представляват непропорционална тежест за работодателя.

Поради това г-н Jääskinen счита, че ако затлъстяването е достигнало такава степен, че **явно възпрепятства участието в професионалния живот, може да бъде налице увреждане.** По негово мнение **единствено тежкото, екстремно или морбидно затлъстяване, тоест ИТМ над 40, би било достатъчно да създаде ограничения, например проблеми с придвижването, издръжливостта или настроението, които да представляват „увреждане“ по смисъла на директивата.**

Националната юрисдикция следва да определи дали затлъстяването, от което страда г-н Kaltoft, попада в това определение.

Накрая генералният адвокат добавя, че причината за увреждането е ирелевантна. Понятието за увреждане е обективно и не зависи от това дали увреждането е „самопричинено“ в смисъл, че лицето се явява негов съпричинител поради прекомерен

енергиен прием. В противен случай физическите увреждания в резултат от рискове, поети умишлено или при условията на непредпазливост при движение по пътищата или спортна дейност, биха се оказали изключени от понятието за увреждане.

ЗАБЕЛЕЖКА: Заключението на генералния адвокат не обвързва Съда. Задачата на генералните адвокати е да предложат на Съда, при пълна независимост, правно разрешение на делото, което им е поверено. Съдиите от Съда пристъпват към разисквания по делото. Съдебното решение ще бъде постановено на по-късна дата.

ЗАБЕЛЕЖКА: Преюдициалното запитване позволява на юрисдикциите на държавите членки, в рамките на спор, с който са сезирани, да се обърнат към Съда с въпрос относно тълкуването на правото на Съюза или валидността на акт на Съюза. Съдът не решава националния спор. Националната юрисдикция трябва да се произнесе по делото в съответствие с решението на Съда. Това решение обвързва по същия начин останалите национални юрисдикции, когато са сезирани с подобен въпрос.

Неофициален документ, предназначен за медиите, който не обвързва Съда.

[Пълният текст](#) на заключението е публикуван на уебсайта CURIA в деня на обявяването.

За допълнителна информация се свържете с Илияна Пальова ☎ (+352) 4303 3708

Кадри от прочитането на заключението са достъпни на [„Europe by Satellite“](#) ☎ (+32) 2 2964106